

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Рада молодих учених РДГУ

МАТЕРІАЛИ
***XVIII Всеукраїнської науково-
практичної конференції здобувачів вищої
освіти та молодих учених***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

14 травня 2025 року

м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ: Матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих науковців. Рівне: РВВ РДГУ. 2025. 490 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

ПАВЕЛКІВ Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф. – голова оргкомітету;

ПЕТРЕНКО Оксана Борисівна – доктор пед. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

САЧУК Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

ВОЙТОВИЧ Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

ПАВЕЛКІВ Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

ПАНЧУК Ірина Іванівна – доктор філос. наук, проф.;

ГУДОВСЕК Оксана Анатоліївна – кандидат пед. наук, доц.;

МАКСИМЦЕВ Юрій Романович – кандидат фіз.-мат. наук, доц.;

ГРИЦАЙ Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

МАЗУР Дмитро Володимирович – доктор філос., доц.;

ПОЛІЩУК Ірина Віталіївна – доктор філос.;

ШИРОКИХ Анастасія Олегівна – доктор філос., доц.;

ПОНОМАРЕНКО Вадим Юрійович – заступник декана ППФ;

КРАСИЛЬНИКОВ Андрій Сергійович – голова студентської ради РДГУ, здобувач освітнього ступеня бакалавр ППФ;

ШУЛЬГАЧ Марія Ігорівна – здобувач ступеня PhD;

ТАРАСЮК Дарина – здобувач освітнього ступеня магістр ФІП та МВ;

ШИЛАН Ангеліна – здобувач освітнього ступеня бакалавр ПФ.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 29 травня 2025 р.).

урочистей. У кращих зраках виробів святкового призначення органічно й гармонійно поєднуєднано фізичні властивості з декоративним вирішенням (композиція, мотиви, елементи орнаменту, колорит, структура, фактура та ін.) завдяки чому сприймаються як єдине ціле – мистецький твір. Виконуючи конкретну функцію, вони водночас є важливими витворами декоративно-прикладного мистецтва в загальній семантично-образній системі інтер'єру.

Традиційна культура Полісся має велику роль у розвитку українців та самоусвідомлення. Відображає світ мовою метафори та символів, які є переосмисленими сучасними митцями.

Список використаних джерел:

1. Лашук Ю. Народне мистецтво українського полісся. Львів: Вид-во «Каменярь», 1992, 134с.
2. Селівачов М. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія). Київ: Вид-во «АНТ», 2005, 400с.
3. Никорак О. Українська народна тканина XIX - XX ст. Типологія, локалізація, художні особливості. Львів: Вид-во «Афіша», 2004, 578с.
4. Запаско Я. Декоративно-ужиткове мистецтво. Словник. Т.2. Львів: Вид-во «Афіша», 2000, 400с.
5. Стеблій Г. Ткацькі переплетення сучасних тканин у завданнях з роботи в матеріалі навчальний посібник. Львів: Вид-во ЛНАМ, 2014, 120с.
6. Виткалов В. Декоративно-прикладне мистецтво Рівненщини. Рівне: Вид-во ПП ДМ, 2010, 224с.

ОСНОВНІ ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛОВ'Я

Кучер М. В., здобувач вищої освіти

Карпунхіна Т. О., кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

Актуальністю цієї теми є те, що православ'я відіграє важливу роль в історії та культурі України, впливаючи на її духовний, політичний і соціальний розвиток. Християнство, яке прийшло на українські землі ще в X столітті, стало основою релігійної ідентичності народу та визначило багато аспектів його життя. Проте процес становлення православ'я на території України був складним і неоднорідним, оскільки включав як мирні періоди, так і часи релігійних конфліктів, впливу іноземних держав та боротьби за автокефалію.

Потрібно розуміти що головна релігія України пройшла багато виснажливих етапів формування. Важливо, що ще з часів Ольги, княгині Київської яка зійшла на престол після смерті чоловіка Ігоря і була фактичною правителькою Русі (944- 946рр.) перші прояви православ'я вже перебували на території Русі. Вона ж у 955 році прийняла християнство і це свідчило про сповна вільний суверенний акт монарха [2, с. 7].

«Блаженна Ольга шукала доброї мудрості божої», а далі: від часу свого дозріння Ольга шукала мудру того що є найкраще в цьому світі і знайшла дорогоцінний жемчуг:

а ним був Христос»[2,с.21].

Проте були перекази що ще апостол Андрій проповідував віру на Київських горах та пророкував що саме тут буде велике місто . У свою ж чергу за Ігоря в Києві була вже церква святого Іллі [1,с.16].

Також потрібно пам'ятати що наш літопис розповідає про те що Аскольд і Дір князі українські охрестилися і прийняли до себе навіть єпископа. Року 866 пішли Аскольд та дір на кораблях на Грецію і обложили Царгород. Цесар грецький Михаїл якраз вів тоді війну з Сарацинами, і в Царгороді не був. Вернувшись спільно до Царгороду, цесар цілу ніч щиро молився богіві з патріархом фотієм у церкві Влахернської Богородиці. Умочивши ризу Богородиці в морі сталося чудо повстала буря. Про хрещення Русі розказують грецькі джерела та патріарх Фотій у своїм окружнім листі, в § 35 пише про це так:» І не тільки цей народ перше на честь змінив на віру христову, але й так звані Руси, що перевищують усіх жорстокістю та скверновбивством; вони поневолили всіх кругом себе, а через це впали в гордість і підняли руки навіть проти римської держави; але тепер навіть ці Руси перемінили елінську і нечестиву науку, якої першої держалися, на чисту й непідроблену віру християнську, із любов'ю стали підданими та друзями нашими, замість грабувати нас і замість мати проти нас зухвалість, що недавно була. І так розгорілося в них бажання та ревність довіри, щоб прийняли вони єпископа і пастиря і поважають християн з великою милістю та усердям».[3,с.27].

Уже ж Володимир великий був справді великим князем українським, він перший що вже по-європейському глибоко розумів потреби своєї великої держави. Давні пам'ятки з початкового літопису починаючи, звичайно малюють князя Володимира як завязтого язичника. [3,с.54].

Проте на восьмий рік князювання Володимира почули різні роди що він хоче змінити віру. [3,с.58] проте місця хрещення Володимира досі невідоме, за літописом відомо що Володимир перше охрестився а вже потім на третє літо пішов на Кореунь. Повінчавшись у ньому з Анною Володимир узяв царицю Настаса та корсунських священників і вернувшись до Києва наказав покидати ідолів , Перуна наказав прив'язати коневі до хвоста і тягти його згори через Борисів до річки. На ранок прибув Володимир священиками на Дніпро а народу було без числа там і відбувалося хрещення 988 року.[с.3,80].

Ярослав якого прозвано мудрим закріплював працю свого великого батька, він власне звернув окрему увагу на створення книжок. [3,с.89].

Канонічний стан української церкви був такий що вона залежала від царгородського патріарха тільки залежність ця була більше номінальна. Царгород тільки благословляв і висвячував на митрополита ту особу яку йому просила з України [3,с.109].

У 1054 році відбувається розкол церковний між сходом і заходом. Тоді Рим папів і Візантія патріархів були в найвищому степені зацікавленості яку думку матиме християнство в Україні. Щоправда майже півтора століття Україна зберігала своєрідний церковний нейтралітет спинаючи заворушені сторони [2, с.30].

Під час татарської небезпеки у XIII столітті розбита політична і релігійно-християнська Європа знайшлась тому столітті в прямій загрозі від монгольської сили. Україна тоді ж політична, мілітарно, культурно, релігійно не була удушена в татарських наметах. Вона не пішла по «ярлик» на волгу та не стала у залежність тодішньої монгольської навали [2, с.30].

Також вартує згадати участь православної церкви України в час Флорентійського собору до об'єднання сходу і заходу у XV столітті, який брав участь митрополит Київський Ісидор. Він виступав на соборі не тільки в імені чи не найбільше розлогої церковної Київської провінції але також одержав мандат і заступництвом двох східних патріархів. Флорентійська дія української церкви – це не був тільки епізод в історії української церкви але момент вселенський [2, с.32]. Проте на зворотньому шляху до Москви Ісидор був заарештований Василієм II і неканонічно позбавлений митрополитчого сану собором московських єпископів. За подібне самочинство константинопольський патріарх наклав на мозку відлучення яке не скасовано по сьогодні. Москва проте зігнорувала відлучення більше того знову ж таки самочинно на соборі московських єпископів 15 грудня 1448 році обирає новий московським митрополитом Рязанського єпископа Іону [5, с.21].

Ще однією важливою подією можна назвати 1596 рік а саме Берестейська унія, коли Україна самостійно розв'язувала проблеми церковної єдності. Це вихід частини єпископату та вірян київської митрополії з канонічної підлеглості константинопольському патріархату та об'єднання з римо-католицькою церквою [2, с.34-35].

Уся Україна була проти унії та боролися проти неї, вона бажала уніатів зрадниками не тільки української церкви але українського народу [4, с.20].

Берестейська унія була тільки маленької купки духовенства яких усією державою силою підтримував польський уряд, а весь український народ за цією унією не пішов і в Західна Україна залишалася православною [4, с. 21].

Тим не менш з'являлися братства до прикладу Львівське ставропігієне православне братство сильно прислужилося православній вірі українського народу воно безпосередньо підлягало патріарху Царгородському з яким часто зносилось. Можна сказати що це було на той час найбільша реальна сила проти унії [4, с.93].

Немало канонічної чинності і приєднання до московської патріархії Київської митрополії, здійснення так само під тривалим силовим тиском Москви після трагічної переяславської угоди 1654 року що приєднала Україну до російської імперії [5, с.25]. Богдан Хмельницький своєю угодою поставив українську православну церкву в тяжке становище воно довгий час жила окремим життям у своїх історичних обставинах. Царгородська юрисдикція вселенського патріарха була в дійсності тільки юридична тільки номінальне бо насправду не було широка автономія а жодної залежності не відчувалося [4, с.447].

1685 рік став переломним для православ'я України. Цей рік став роком коли київська митрополія стала підпорядковуватися московському патріарху [2, с.36].

З 1686 року починається зовнішня дія початок процесу Москви керівництво в православній церкві. Першим кроком на цьому шляху московського церковного імперіалізму був Київ який був перешкодою для відповідного авторитету та не хотів стати територією для відповідного розгону для імперіального маршру [2, с. 37].

Наступні роки відбувається знищення соборнопровності української церкви. Це почав Петро I, який реформував церкву про те саме духовенство Росії було проти цих реформ. Полюбився йому Феофан Прокопович, який з 1718 став єпископом псковським і найближчим дорадником та співробітником Петра до церковних справ. З цього часу церква України втратила остаточно соборнопровність. В Україні 250 років з 1667 по

1918 роки не було вже крайових соборів їхню функцію присвоїв собі царський уряд та сенод. Митрополитів та єпископів не обирав собор в Україні а призначав святий синод. Синодальний устрій російської церкви щогнувся довгих 197 років приніс повне поновлення церкві був грубо неканонічний [2, том 2 ,XII пункт 3].

Виявом глибокої кризи російської імперії стала революція 1905-1907 років яке зачепило і церковне життя. Прагнучи подолати її цар Микола II скликав соборне присутствие з метою реформування церковного життя для української православної церкви ми наслідки були негативними.

Новітній період історичні події суттєво вплинули на ставлення та розвиток православ'я в Україні. Після здобуття незалежності у 1991 році релігійна сфера почала поступово звільнятись від радянського контролю. Важливим кроком на цьому шляху стало відновлення української православної церкви київського патріархату у 1992 році під керівництвом Філарета, що спричинило конфлікт із українською православною церквою московського патріархату [7, с. 165].

1917-1921 роки під час жовтневої революції та українських визвольних змагань подальший розвиток української церковного руху за автокефалію української православної церкви поживався, почавшись прагнем автономії і українізації божественної літургії [7, с.165].

1918 рік через наступ російських червоних військ на Київ, делегати всеукраїнського православного церковного собору змушені були роз'їхатись, проте не відкидаючи важливість поставлених собором завдань, 11 січня запропонували проголосити автокефалію української церкви [7, с.167].

Закон території УНР про автокефалію української церкви було прийнято до 1 січня 1919 року [7,с.167].

Більшовики насамперед членів і трос які започаткували політику» червоного терору» спрямовану також проти церкви. У лютому 1919 року до Києва увійшли російські червоні війська, в Україні стало діяти закон» про відокремлення церкви від держави та школи» [7,с.168].

Перший всеукраїнський православний церковний собор УАПЦ 14-30 жовтня 1921 року розпочав свою роботу в Софії Київській, а вже 23 жовтня відбулася пресвітерська хіротонія митрополита Василя Липківського [7].

У 1922 році в Україні розпочалася розгортання структур синодальної церкви. У 1923 році у лютому відбувся з'їзд у Києві де проголошено автокефалію та створено всеукраїнське вище церковне управління [7].

Відродження української православної церкви на українських землях другі речі посполитої 1918-1927 років сталося внаслідок відродження незалежної польської держави на території якої опинилися російської православної церкви з православним українським і білоруським населенням [7].

1 вересня 1939 року розпочалася друга світова війна а 17 вересня радянські війська перейшли західний кордон під проводом визволення на справжність для окупації західних областей України і на західноукраїнських територіях 1939-1941 років залишались тими самими що й айд початків радянської влади в Україні, тобто антирелігійна політика [7].

Православна церква в Україні після другої світової війни впродовж 1945-1990 років була підпорядкована московському патріархату який діяв в СРСР на умовах так званого

«московського конкордату». 8 вересня 1943 року відбувся архієрейський собор рпц на якому були присутні 19 є архієреїв ,митрополита Сергія Страгородського було обрано патріархом московським і всієї Руси також створено РПЦ [7].

У лютому 1989 році Винник «ініціативний комітет відродження УАПЦ». Першим патріархом київським всієї України на цьому соборі який відбувався 5-6 червня 1990 року обрано Мстислава Скрипника святішого патріарха київського і всієї Руси України. 28 жовтня 1990 року до Києва прибула делегація в складі патріарха московського Олексія II який привіз грамоту про надання самостійності в управлінні УПЦ. Очолював тоді українську церкву митрополит Київський і Галицький Філарет [7].

Після проголошення незалежності 24 серпня 1991 року скликаний митрополитом київським філаретом у киево-печерській лаврі потрапив в синій церкві помісний церковний собор УПЦ у листопаді, з проголошенням курсу на автокефалію, звернувшись з офіційним проханням затвердити незалежність української православної церкви [7].

У червні 1992 року з російської федерації в Україну приїхав митрополит Ростовський і Новочеркаський РПЦ Володимир (Сабодан), якого було вибрано рішенням Харківського зібрання [7].

У 2018 році за підтримки державної влади зокрема Петра Порошенка було досягнуто домовленості про надання автокефалії українській церкві. 15 грудня 2018 року на об'єднавчому соборі було створено православну церкву України, 6 січня 2019 року Вселенський патріархат надав і томос про автокефалію [7].

Становлення українського православ'я є у свою чергу складним та багатовіковим процесом що охоплює період хрещення Руси, боротьбу за церковну залежність, утиски з боку різних держав і тривалий шлях до автокефалії. Кожен етап-від прийняття християнства у 988 році до створення Православної Церкви України у 2019 році, засвідчує прагнення українського народу мати власну духовну ідентичність. Незважаючи на численні виклики, українські православ'я зберегло свою культуру і духовну спадщину та продовжує відігравати важливу роль у формуванні національної єдності і моральних засад суспільства.

Список використаних джерел:

1. Іван Крип'якевич, Історія України (учб.посібник). Київ: Всеукраїнське «Просвіта»,1992,87с.
2. Українське Християнство, А. Г. Великий, ЧСВВ: Причини до історії української церковної думки. Видавництво ОО.Василіян . Передрук 1990- Еспанія
3. Д-р. Іван Огієнко «Українська Церква» том1, 1993 рік, Київ; Видавництво Юрія Тищенка, Прага
4. Митрополит Іларіон «Українська церква за час руїни», 1956 Вінніпег
5. Історія Релігій України, Науковий щорічник, Книга 1. 2012рік. Упоряд.О. Киричук, М.Омельчук, І.Орлевич. Л: Інститут релігієзнавства.
6. Мартишин Д. С. Православна Церква в національному і державотворчому житті України // Міжрегіональна Академія управління персоналом [Електронний ресурс]
7. Дмитро Гордієнко, Віталій Колос ,Юрій Мицик, Ірина Преловська: Історія Української Православної Церкви , Фоліо 2019 р. 256 ст.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Адах В. Г. «Я-КОНЦЕПЦІЯ» У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЯК ПРОФЕСІОНАЛА В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	3
Бердар Я. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК КУЛЬТУРИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В ЗАКЛАДІ ОСВІТИ	5
Белова С. В., Маліновська Н. В. КОМУНІКАТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	8
Білоус В. В., Пустовіт Г. П. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ УНІВЕРСИТЕТУ	11
Білоус С. О., Баліка Л. М. ВИХОВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	13
Богатирська Д. Ф., Тітова Л. О. NEARPOD ЯК ЗАСІБ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ	15
Богущька Ю. А., Федорова Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ У РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА	17
Бондарев О. Д., Павелків О. М. ФАХОВА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ В ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	19
Бугайченко М. Р., Гурський В. А. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗВУКОВИМОВНИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	21
Ваколюк А. М. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ ГРИ ЯК МЕТОДУ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	24
Василець К. В., Богачик М. С. THE IMPORTANCE OF STUDENT-CENTERED APPROACHES IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING	26
Войтович І. О., Шадюк О. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПРАВИЛАМИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	28
Войтович М. П., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: АКТУАЛІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМИ	31
Волошин В. Ю., Совик Т. О. МЕТОДИ РОБОТИ ЛОГОПЕДА ІРЦ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХОМОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ	34
Воронова А. І., Маліновська Н. В. СЕНСОМОТОРНИЙ ПІДХІД У КОРЕКЦІЇ РОТАЦИЗМУ В ДОШКІЛЬНИКІВ	37
Годунко Т. П., Совик Т. О. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО ЗАСОБАМИ ЛОГОПЕДИЧНОГО ЛОТО	39
Гордовський Ю. В., Войтович О. П. ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ З ГЕОГРАФІЇ	41
Грицаюк Т. А., Баліка Л. М. ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	43
Гусак Т. О., Сілкова Е. О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	46
Давидюк Н. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ ЗАСОБІВ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ ЕСТЕТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	48
Даньшин М. М., Петренко О. Б. ГЕНДЕРНИЙ АНАЛІЗ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНЦІВ-ЛІДЕРІВ	50

Дибач А. М., Янцур Л. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ КОНСТРУЮВАННЯ ТА ВИГОТОВЛЕННЯ ОРИГАМІ	51
Драганчук В. М., Улюкаєва І. Г. ВИХОВАННЯ ПРАЦЬОВИТОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	55
Євтушок В. В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ БУДУВАТИ РЕЧЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ	57
Євтушок Л. В., Косарева О. І. НАОЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПМР	60
Зень Г. С., Козлюк О. А. ГОТОВНІСТЬ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	63
Золота Л. С., Тітова Л. О. CANVA: ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	65
Калько Н. А., Косарева Г. М. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ПРОБЛЕМ КОРЕКЦІЇ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ	67
Камінська Д. І., Дичківська І. М. РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	71
Капральцев Д. О., Баліка Л. М. РОЛЬ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА, ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА, РЕСТАВРАЦІЇ	74
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Poliatycho A. ESP IN INTERCULTURAL COMMUNICATION: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES FOR GLOBAL ENGAGEMENT	76
Kasatkina-Kubyshkina O., Fridrikh A., Antonenko N., Yuriichuk H., FROM CONFLICT TO COLLABORATION: ENHANCING PEACEBUILDING THROUGH INTERCULTURAL INTERACTIONS IN FORMAL AND INFORMAL SETTINGS	80
Кедрук Ю. Р., Стельмашук Ж. Г. ДО ПРОБЛЕМИ ТРИВОЖНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	84
Кирилюк О. О., Пустовіт Г. П. ТВОРЧЕ САМОВИРАЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	86
Кисіль В. О., Янцур Л. А. РОЛЬ СУЧАСНИХ МУЛЬТФІЛЬМІВ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ	88
Кібаленко В. В., Медведєва М. О. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ЯК СТРАТЕГІЯ СТІЙКОСТІ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙНИ	90
Климух В. В., Шадюк О. І. СУЧАСНА АВТОРСЬКА КАЗКА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	92
Ковалевський А. В., Дубич К. П. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО СТВОРЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	96
Коваль Б. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ ТА ЇХ СИСТЕМ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	98
Король С. П., Петренко О. Б. ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ	100
Корнейчук Г. М., Шостак О. О. ТЕРАПЕВТИЧНІ МЕТОДИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ ІЗ РАС	101
Котяш А. М., Баліка Л. М. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ	103

«ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ»

Кривичун Д. О., Совик Т. О. СИСТЕМА КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З ФОРМУВАННЯ ЗВУКОВОЇ (ВИМОВНОЇ) СТОРОНИ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ ІІ РІВНЯ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	105
Кришук О. О., Пустовіт Г. П. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	108
Крупич В. М., Оксенюк О. В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМНОЇ КАМПАНІЇ	110
Кузнєцов О. А., Пустовіт Г. П. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЕКОНОМІКИ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	113
Кузьмич Г. Б., Малиновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІГОР І ВПРАВ У РОЗВИТКУ ГРАФОМОТОРИКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	115
Кушнір М. А., Горопах Н. М. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДНОГО ДОВКІЛЛЯ	118
Лебедева А. С., Янцур Л. А. НАРОДНІ СВЯТА ТА РОЗВАГИ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ	121
Лохвич К. І., Петренко І. Ф. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ТВОРЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОСОБИСТОСТІ»	124
Луцюк Ю. Ю., Шадюк О. І. СЕНСОРНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЗАСОБОМ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР	128
Марчук Г. В., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ СЛОВНИКА ДОШКІЛЬНИКІВ З РИНОЛАЛІЄЮ	130
Матковський А. О., Петренко О. Б. ОНОВЛЕННЯ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	133
Мельничук С. В., Войтович О. П. ТРЕНІНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ГЕОГРАФІЇ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	136
Мельничук Я. В., Ціпан Т. С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	137
Мосницька І. В., Стельмашук Ж. Г. ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ СТІЙКОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПОЗАКЛАСНІЙ ВИХОВНІЙ РОБОТІ	140
Мосницька Ю. М., Дичківська І. М. РОЗВИТОК СЕНСОРНИКИ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МОНТЕССОРІ-ПЕДАГОГІКИ	142
Нагорна Д. В., Горопах Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У КОРЕКЦІЇ ЗВУКОВИМОВИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	145
Ничай В. О., Павелків О. М. ВИВЧЕННЯ РАЦІОНАЛЬНИХ ЧИСЕЛ ЗА МОДЕЛЬНОЮ НАВЧАЛЬНОЮ ПРОГРАМОЮ НУШ	147
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЗАДАЧ ЯК СКЛАДОВА МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	149
Осніцька Н. О., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ РОЗВИТКУ SOFT SKILLS НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В ЗЗСО	153
Паламар Н. М., Дубич К. П. ВИКЛИКИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТОГО НАВЧАННЯ» НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	156

Перець В. В., Баліка Л. М. ЗМІСТ АНАЛІТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН	158
Попова Є. А., Гурський В. А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ	160
Радчук Я. А., Совик Т. О. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З СИНДРОМОМ ДАУНА У ІНКЛЮЗИВНІЙ ГРУПІ ЗДО	162
Свиридюк Д. Т., Дубич К. П. ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	164
Сергійчук В. В., Улюкаєва І. Г. РОЛЬ НАРОДНИХ ІГОР У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ	166
Скрипнюк А. О., Маліновська Н. В. ВПЛИВ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ НА ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	170
Тарковська Ю. М., Янцур Л. А. ТРАДИЦІЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕНТАЛІТЕТУ	172
Уманець С. В., Петренко С. В. ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ	175
Ходорчук А. О., Сілкова Е. О. СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИЧНОГО В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	177
Чабан Н. В., Тітова Л. О. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ГЕЙМІФІКАЦІЇ У НАВЧАННІ	179
Чижевська К. В., Шалівська Ю. В. СУЧАСНИЙ СТАН ЦЬКУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.	181
Чугай А. А., Шалівська Ю. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	183
Чумак І. О., Горобаха Н. М., ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	185
Шиманська М. І., Горобаха Н. М. ЗАСТОСУВАННЯ ПЕЙЗАЖНИХ КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНИКІВ В ФОРМУВАННІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ	188
Юрим О. І., Косарева Г. М. ФОРМУВАННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМ КОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ	191
Yakovenko D. O., Bohachyk M. S. THE ROLE OF INTERNET RESOURCES IN THE PROCESS OF LEARNING ENGLISH IN THE SECONDARY SCHOOL	193
Яремчук У. І., Горобаха Н. М. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ СВІТОГЛЯДУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГРАХ	194
СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ	
Вашенюк А. О., Павелків Р. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМЦЯ	197
Кудак М. М., Созонюк О. С. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОДОЛАННЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ	199
Кундеренко І. В. ПСИХОЕМОЦІЙНІ РИЗИКИ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА У ПРОЦЕСІ НАДАННЯ ПСИХОСОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ: ВИГОРАННЯ, ВІКАРНА ТРАВМА ТА ВТОРИННА ТРАВМА	202
Паламарчук В. Б., Кулаков Р. С. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	205

Паламарчук В. В., ПРОФЕСІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	Кулаков Р. С. СПІЛКУВАННЯ	ПСИХОЛОГІЧНІ СУЧАСНИХ	АСПЕКТИ ФАХІВЦІВ	208
Панащук І. М., Павелків Р. В.	ВПЛИВ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ ПЕДАГОГІВ			210
Редько В., Кулакова Л. М.	ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА			213
Сидоркевич Д., Павелків Р. В.	СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ			216
Трофимчук М. М., Левчук І. Б.	ВИКОРИСТАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ У ДІАГНОСТИЧНІЙ РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			218
Янкавс Ю. А., Кулакова Л. М.	КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ			222
Яремчук І. І., Левчук І. Б.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АРТ- ТЕРАПЕВТИЧНИХ МЕТОДИК В РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА			224
СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК				
Боднарюк І. Л., Крайчук О. В.	ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМЛИВОСТІ І ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ			227
Бордюк І. Ю., Кривцов В. В.	КЛАСТЕРНА МОДЕЛЬ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ 4D ДРУКУ			230
Боровець І. М., Ойцюсь Л. В.	МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МОРФОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ І ВИЗНАЧЕННЯ РОСЛИН			232
Головнич А. П., Каськів М. В.	БОРІТЬБА З ТЕЛОГЕНОВИМ ЕФЛЮВІЄМ ПІСЛЯ COVID-19			234
Губерницька Т. В., Ойцюсь Л. В.	СТАН, ПОШИРЕННЯ SOLIDAGO CANADENSIS L. НЕБЕЗПЕЧНОГО ІНВАЗІЙНОГО ВИДУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ			235
Колінко І. Ю., Сачук Р. М., Велесик Т. А.	ПРОБЛЕМИ ПОВОДЖЕННЯ З НЕПРИДАТНИМИ ВЕТЕРИНАРНИМИ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОЇ УТИЛІЗАЦІЇ			237
Матвійчук С. О., Кривцов В. В.	СКАНУЮЧА ТУНЕЛЬНА МІКРОСКОПІЯ ПОВЕРХНІ КАРБОНОВИХ НАНОСТРУКТУР, ОТРИМАНИХ МЕТОДОМ ФРАГМЕНТАЦІЇ ПРОЛІТИЧНОГО ГРАФІТУ			239
Матляк А. М., Лисиця А. В.	ВПЛИВ КЛІМАТИЧНИХ ФАКТОРІВ НА ДЕМОГРАФІЮ			241
Момот О., Марциновський В.	ВПЛИВ СТРЕСУ НА ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ССС УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ			244
Огородник Л. В., Галатюк Ю. М.	МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ			246
Самойл Б. С., Костолович М. І.	РОЗВИТОК АГРОВОЛЬТАЇКИ В УКРАЇНІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ			250
Сачук Р. М., Барило Б. С., Барило І. С., Велесик Т. А.	СТАНДАРТИЗАЦІЯ ВІТАМІННО-МІНЕРАЛЬНОГО ПРЕМІКСУ ДЛЯ РИБ: ПРИКЛАД ФОРМУЛИ «СУПЕР КОРОП БУСТ 2 %»			253
Сачук Р. М., Радзиховський М. Л., Дишкант О. В., Кацараба О. А.	ШЛУНКОВО-КИШКОВИЙ СИНДРОМ У ПОРОСЯТИ ЯК НАСЛІДОК ВНУТРІШНЬОЇ ТОКСИКАЦІЇ: ЕНДОЕКОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД			257
Сташук М. О., Мартинюк В. О.	ДО КОНЦЕПЦІЇ МЕЛІОРАТИВНОЇ ПРИРОДНО-АНТРОПОГЕННІ ГЕОЕКОСИСТЕМИ			259

Ткачук Ю. Т., Мельник В. Й. ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ	262
Туринський Д., Сяська І. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОПУЛЯЦІЙНОГО СКЛАДУ КОМАХ НЕКРОБІОНТІВ У МІСЦЯХ ОЗЕЛЕНЕННЯ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ	264
Шевчук В. В., Бордюк М. А. СТРУКТУРОВАНІСТЬ ТА МЕХАНІЧНІ ПАРАМЕТРИ ДЕНТИНУ	266

СЕКЦІЯ IV. МОЛОДИЙ ІТ-ФАХІВЕЦЬ

Гафич Є. М., Петренко С. В. ЦИФРОВА ОСВІТА ТА ЕДТЕСН: АВТОМАТИЗАЦІЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ	268
Гуменний Д. С., Шинкарчук Н. В. ВІРТУАЛЬНА РОЗРОБКА ПРОЄКТІВ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ ЗАСОБАМИ CISCO PACKET TRACER	270
Гурик Я. М., Шевцова Н. В. РОЗРОБКА ВЕБРЕСУРСУ ДЛЯ АВТОМАТИЗОВАНОГО СТВОРЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ОПИТУВАНЬ	273
Коротчук А. В., Петренко С. В. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ НА БАЗІ ПЛАТФОРМИ SALESFORCE	275
Кравчук І. В., Шинкарчук Н. В. МОНІТОРИНГ І УПРАВЛІННЯ СИСТЕМАМИ «РОЗУМНОГО ДОМУ» ЗАСОБАМИ WEBІОРІ	277
Кузьмич Р. І., Кирик Т. А. БЕЗПЕКОВІ МЕХАНІЗМИ У ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	280
Лазарчук М. П., Петренко С. В. Е-ЖУРНАЛ АКАДЕМІЧНОЇ ГРУПИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ	283
Назарчук Б. Г., Доронін В. О., Мороз І. П. ЗАСТОСУВАННЯ BLUETOOTH-ТЕРМОМЕТР ДЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ РОЗУМНОГО ДОМУ ТА В ПРОМИСЛОВOSTІ	286
Осмолович С. С., Бабич С. М. РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ПІДТРИМКИ ЕЛЕКТРОННОГО ОБІГУ ДОКУМЕНТІВ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ. КОНТИНГЕНТ СТУДЕНТІВ»	288
Семенюк Р. В., Шевцова Н. В. КРОСПЛАТФОРМНА ГРА НА UNITY 3D З ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИПЛЕЄРУ	289
Якимчук І. Ю., Шинкарчук Н. В. МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ НА БАЗІ ARDUINO UNO В НАВЧАЛЬНИХ ЦІЛЯХ ЗА ДОПОМОГОЮ TINKERCAD	291
Яковчук В. В., Петренко С. В. ІНФОРМАЦІЙНИЙ WEB-ПОРТАЛ ДЛЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ У МІСТІ РІВНЕ	292
Яловенко Л., Крайчук С. О. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА ДЕКАНАТУ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ	295
Ярошик В. Ю., Шинкарчук Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ INITIAL STATE ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ДАНИХ ІНТЕРНЕТУ РЕЧЕЙ У РЕАЛЬНОМУ ЧАСІ	298

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК, ПОЛІТОЛОГ

Байда І. П., Давидюк Р. П. РЕПАТРІАЦІЯ ЯК СКЛАДНИК ВІЙНИ ТА ПОВОЄННОГО ПЕРІОДУ	300
Байда І. П., Михальчук Р. Ю. ПІДГАЙЦІ – МІСЦЕ ПАМ'ЯТІ ТИСЯЧ ЄВРЕЇВ	303
Байда І. П., Бондар І. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ДЖЕРЕЛ ОСОБОВОГО ХАРАКТЕРУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ШКІЛЬНОЇ ІСТОРІЇ	305
Басюк Н. С., Гуменюк О. В. МІСЦЕ ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННЯ У СУЧАСНІЙ ІСТОРИЧНІЙ ОСВІТІ	307
Бендюк Л. О., Вернюк Я. С. ДУХОВНИЙ ВСЕСВІТ СЛОВ'ЯН: ІСТОРИЧНІ ТА МІФОЛОГІЧНІ КОРЕНІ	309
Борис О. О., Михальчук Р. Ю. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ	312

НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ШКІЛЬНОГО КУРСУ ІСТОРІЇ

Боярин О., Невинна Г. ОСВІТНЬО-НАУКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

314

Вознюк М. А., Карпукіна Т. О. АВАРІЯ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АТОМНІЙ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЇ 26 КВІТНЯ 1986Р.: ПРИЧИНИ, НАСЛІДКИ ТА МАСШТАБИ. (СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД)

317

Гнип В. Т., Михальчук Р. Ю. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ УГОРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ 1956 РОКУ

325

Григорук В. О., Герасимчук Т. Ф. СТІЙКІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

331

Дацюк І. В., Мартинчук І. І. МОЛОДІЖНІ СПОРТИВНІ РУХИ В ІТАЛІЇ ТА НІМЕЧЧИНІ У 1930-Х РОКАХ

333

Доценко Ю. С., Тітова Л. О. СТИМУЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВИВАЛЬНИХ ІГОР

335

Дубінецька В. В., Михальчук Р. Ю. ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ ТА ЗАНЕПАДУ КОЛОНІАЛЬНОЇ СИСТЕМИ

337

Євтух Ю. І., Михальчук Р. Ю. ПІЗНАВАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ ШКОЛЯРІВ У МЕТОДИЦІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ

340

Захаревич А. П., Михальчук Р. Ю. СЕЛО ВОВЧАК – ВАЖЛИВИЙ ЦЕНТР УПА-«ПІВНІЧ»

342

Льчук О. П., Токар І. В. ХАРАКТЕРНА ОСОБЛИВОСТІ ОРНАМЕНТУ ТРАДИЦІЙНОГО РЕМІЗНОГО ТКАЦТВА ЗАХІДНОГО ПОЛІССЯ

345

Кучер М. В., Карпукіна Т. О. ОСНОВНІ ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛОВ'Я

348

Латко А. С., Михальчук Р. Ю. СУТНІСТЬ ДЕГУМАНІЗАЦІЇ ТА ДЕПЕРСОНІФІКАЦІЇ ЖЕРТВ ГОЛОКОСТУ

353

Лесковець Д. В., Ворон О. П. ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРІЇ СПРАВЕДЛИВОЇ ВІЙНИ

357

Лівар В. В., Михальчук Р. Ю. ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА ЄЛИЗАВЕТИ І ТА ІЇ ВПЛИВ НА СТАБІЛІЗАЦІЮ ДЕРЖАВИ

360

Мельник В. В., Логвинчук І. А., Карпукіна Т. О. КАРПАТСЬКА УКРАЇНА 1938-1939: ЧОМУ ДЕРЖАВА НЕ СТАЛА РЕАЛЬНІСТЮ?

362

Мережа Д. А., Михальчук Р. Ю. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКИХ ВІДНОСИН НА ПРИКЛАДІ ПІДКАМІНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

369

Мережа Д. А., Бондар І. В. МІКРОІСТОРІЯ ЯК ЗАСІБ ВИВЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА (НА ПРИКЛАДІ ДОСЛІДЖЕННЯ СПОРУДИ БРОДІВСЬКОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ)

372

Миронюк А. В., Шеретюк В. М. ЧИ ІСНУВАЛИ СУЛТАНШІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, ОКРІМ РОКСОЛАНИ?

374

Муляр О. Ю., Герасимчук Т. Ф. ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ГІБРИДНИХ РЕЖИМІВ

378

Наріян І. А., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИДИ ХХ СТ. ТА ЇХ НИЩІВНИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ЛЮДСТВА

379

Науменко О. О., Карпукіна Т. О. ПРОТИРІЧЧЯ У ПИТАННЯХ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ МІЖ ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ, ПІВНІЧНОАТЛАНТИЧНИМ АЛЬЯНСОМ ТА ОРГАНІЗАЦІЄЮ З БЕЗПЕКИ СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ

382

Олексійчук І. М., Валух Л. І. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА КАНАЛИ ПОЛІТИЧНОЇ РЕКЛАМИ ПІД ЧАС ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ 2019 РОКУ В УКРАЇНІ

389

Пашко М. П., Михальчук Р. Ю. ТОПОНІМІКА СЕЛА ХИНОЧІ В РОЗПОВІДЯХ СТАРОЖИЛІВ

392

Порубенська В. О., Валюх Л. І. ГЕНДЕРНЕ КВОТУВАННЯ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ	394
Рабчевський Д. М., Ворон О. П. РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗМІЦНЕННЯ ОКУПАЦІЙНОЇ ВЛАДИ НА СХОДІ УКРАЇНИ	398
Ревко Р. М., Десятничук І. О. ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ЗАСОБІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ У СТАРШІЙ ШКОЛІ	401
Савош Ю. О., Михальчук Р. Ю. РЕЛІГІЙНІ ПАМ'ЯТКИ М. ЛЮБОМЛЬ	404
Селезень М. В., Добровичська В. А. МЕТОДИКА РОБОТИ З УСНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ В ГУРТКАХ МАЛОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ	406
Ситік А. І., Михальчук Р. Ю. ЄВРЕЙСЬКА ГРОМАДА ТА ГОЛОКОСТ У МІСТІ ДУБНО	409
Тарасюк Д. В., Десятничук І. О., Михальчук Р. Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ЖІНОК В УПРАВЛІННІ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ	412
Твердун А. В., Ворон О. П. ВИВЧЕННЯ РОЛІ МОНАРХІВ ДИНАСТІЇ ПЛАНТАГЕНЕТІВ У ФОРМУВАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	415
Ткачук М. В., Ворон О. П. ФОРМАЦІЙНА ВІЙНА У ПЕРІОД «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ» ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В СТАРШІЙ ШКОЛІ	418
Філіппов Н. О., Михальчук Р. Ю. ПАМ'ЯТЬ ПРО БАБИН ЯР, ЯК СИМВОЛ ГОЛОКОСТУ В УКРАЇНІ	421
Хома М. Ю., Михальчук Р. Ю. ГЕНОЦИД ВІРМЕН ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ ЛЮДСТВА	423
Чубай Д., Герасимчук Т. Ф. ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ В ПОЛІТИЧНІЙ РЕКЛАМІ	426
Ярмолук О. О., Візітів Ю. М. ПРОБЛЕМА ПРИСУТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН НА СТОРІНКАХ ШКІЛЬНИХ ПІДРУЧНИКІВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ	428
СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ	
Волянчук Г. М., Ясногурська Л. М. КОНЦЕПТОСФЕРА WEATHER В АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ	430
Мацюк О. В., Орел І. І. ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З КУЛІНАРНИМ КОМПОНЕНТОМ (НА МАТЕРІАЛІ СУЧАСНИХ НІМЕЦЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ)	433
Мічуда Н. М., Мороз Л. В. МЕТАФОРИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ОБРАЗНО-ЦІННІСНОГО СКЛАДНИКА КОНЦЕПТУ «EDUCATION» В АНГЛОМОВНІЙ ПУБЛІЦИСТИЦІ	435
Савчук Р. О., Антончук О. М. ДОСЛІДНИЦЬКИЙ ПРОЄКТ У НАВЧАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ СТАРШОКЛАСНИКІВ	438
Климук В. В., Мороз Л. В. СТРУКТУРНА ОРГАНІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ POWER У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	440
СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ ЕКОНОМІСТ, МАРКЕТОЛОГ	
Бенчук С. О., Якубовська Н. В. АСПЕКТИ КОНКУРЕНЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЦЕМЕНТНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	444
Волошин А. І., Хомич С. В. ОГЛЯД РИНКУ CRM-СИСТЕМ В УКРАЇНІ: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ	445
Гарбар С. П., Панюк Т. П. РОЗВИТОК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	448
Сидорчук І. А., Заглинська Л. В. КОНКУРЕНЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	451
Кохно Ю. О., Пляшко О. С. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У	453

ПРОГНОЗУВАННІ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА Лукомська О. І. ВПЛИВ ВІЙНИ НА ТРАНСФОРМАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	455
Подлюзюк В. С., Паламарчук О. С. РОЛЬ МАРКЕТИНГОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	458
Созонюк В. М., Хомич С. В. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КРЕАТИВНІЙ ЕКОНОМІЦІ	460
Фрадинський О. А., Досенко Є. Р. КРЕДИТНИЙ РИНОК УКРАЇНИ ЗА УМОВ ВОЄННОГО СТАНУ	464
Шкода О. В., Паламарчук О. С. РЕФОРМУВАННЯ МОНЕТАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД НА ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАКТИКИ	466
Яковенко Р. О., Панюк Т. П. ХАРАКТЕРИСТИКА ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ ВЕЛИКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З КРЕАТИВНОЮ ЕКОНОМІКОЮ	468
СЕКЦІЯ VIII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ	
Гринбокий Б. Л., Власюк О. П. ФІЛОСОФІЯ КАТЕГОРІЇ ВОГНЮ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ЗМІН	471
Казначєєва Л. М., Хворостянюк І. В. ХРОНІКИ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ В МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИКАХ	474
Лобур О. О., Дзюбишина Н. Б. ФУНКЦІЇ МУЗЕЮ ЯК КУЛЬТУРНОГО ФЕНОМЕНУ	477
Парамонова В. А., Локшук І. М. СИМВОЛІЧНІ КОДИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ: ВІД ТРАДИЦІЇ ДО СУЧАСНИХ КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК	480